

Venstre har været villigt til at hjælpe ogsaa Industrien, og det har vi da endelig ogsaa vist i Gerning adskillige Gange. Jeg behøver kun at minde om de bekendte 8 Punkter. Nu ved jeg godt, at man ynder at reducere den Hjælp, der derved er tilgaaet Industrien, til næsten ingenting; men det har man ikke Lov til. Der er ikke mindste Tvivl om, at de Foranstaltninger, Regeringen har truffet i Overensstemmelse med det, der er fremsat i disse 8 Punkter, har haft en meget gavnlig Indflydelse paa Industrien, derpaa foreligger der talrige Beviser.

Det blev sagt af det ærede Medlem Hr. Stauning, at det gjaldt om, at vi fik givet vor Produktion i vort Samfund en sund Basis, og deri er jeg ganske enig med det ærede Medlem. Men jeg maa sige, at jeg tror, den sunde Basis, som er saa nødvendig for at faa sunde Forhold i Samfundet i det hele taget, netop meget vanskeligt opnaas ved kunstige Foranstaltninger, for øvrigt ligegyldigt af hvilken Art de er; derfor kan der kun være Tale om, at man i en vanskelig Situation, saaledes som den foreligger for Tiden, kan gaa med til at lempe Forholdene saaledes, at Vanskelighederne bliver lettere at overvinde for de enkelte Erhvervsgrene.

Og hvad vil det da sige, dette Princip Hjælp til Selvhjælp? Det vil i Virkeligheden sige, at naar en eller anden Erhvervsgren kommer til Staten og forlanger Støtte, maa den ogsaa være villig til selv at bringe Ofre. Det er det, jeg forstaar ved Hjælp til Selvhjælp, og det er det, jeg tror, er den rette og sundeste Udvikling for disse Erhverv.

Vi kan ikke gaa med til det foreliggende Forslag, fordi denne Ordning efter vor Opfattelse ikke virker tilfredsstillende. Men vi er villige til at gaa med til saadanne Overgangsbestemmelser, som kan lempe Forholdene for de vanskeligt stillede Industrier, som her er Tale om. Men lad mig sige igen, at det maa ske i Overensstemmelse med de Grundsynspunkter, jeg her har fremsat, og i et saadant Omfang, som i øvrigt er foreneligt med Venstres erhvervspolitiske Grundsyn. Hvis man vil gaa med til Forslag, som opfylder de Krav, jeg her paa Venstres Vegne har stillet, saa vil jeg tro, at man vil naa til saadanne Foranstaltninger, som kan virke tilfredsstillende, og som i den vanskelige Overgangstid kan lempe Forholdene for de Industrier, som er vanskeligt stillet.

Drachmann: Jeg beklager meget, at jeg ikke kan indlede mine Bemærkninger med en udelt Tilslutning til den højtærede

Landbrugsminister. Noget mere Haab har jeg overfor den højtærede Handelsminister, hvis Udtalelser jeg i øvrigt senere skal komme tilbage til. De mere politiske og principielle Sider af denne Sag har, i alt Fald fra vor Side, været klargjort saa ofte i de senere Dage, at jeg ikke finder mig foranlediget til at komme nærmere ind derpaa, men vil henvise navnlig til de Udtalelser, der herom er fremsat af vor politiske Ordfører, det ærede Medlem Hr. Pürschel.

Den højtærede Handelsminister indledede sin Tale med en Tak til den Kommission, som paa Initiativ af Handelsministeriet afvigte Efteraar var i Svejts for at undersøge Forholdene dernede vedrørende Importreguleringen. Jeg mindes det gamle Ordsprog: Af Tak døde Smedens Kat; thi nogen større Indflydelse synes denne Kommissionsbetænkning ikke at have haft, og jeg forstod derfor ikke ganske den højtærede Handelsministers Bemærkning om, at denne Betænkning havde været af stor Betydning for Sagens videre Behandling. Hvis den i den elleve Time kan blive det, skulde det glæde os; hidtil har denne Betænkning været alt for lidt fremme i Diskussionen, og navnlig synes jeg ikke, den har præget den højtærede Regerings Handlinger i nogen særlig Grad.

Den højtærede Handelsminister fremhævede som det afgørende for, at man ikke uden videre kunde overføre de gode Erfaringer fra Svejts til danske Forhold, at Svejts ikke i den Grad som vi var afhængigt af Udlandet. Her har allerede det ærede Medlem Hr. Stauning gjort visse mere nationaløkonomiske og mere industrielle Betragtninger gældende, som jeg ganske kan slutte mig til. Men jeg vil navnlig fremhæve en Ting, som det ærede Medlem ikke var inde paa, og som synes mig ganske afgørende i denne Forbindelse, og det er, at hvis der er et Land, som er afhængigt af sine Omlande, fordi det nemlig paa alle Sider er omgivet af Lande, er det dog Svejts. Efter hvad vi har hørt om mulige truende og kommende Represalier her i Danmark, har det altid spillet en stor Rolle, at vor Transit af Landbrugsprodukter — jeg sigter navnlig til Kreaturtransporten igennem vort sydlige Naboland — kunde bringes i Fare ved Restriktioner til Gavn for vor Industri. Det er netop Transit- og Trafikspørgsmaal, der her har været skudt frem af Regeringen; og derfor forstaar jeg ikke, hvorledes man nu kan fremstille det saaledes, at Svejts har en saa meget bedre Stilling end vi, thi vi har dog heldig-